

izgovarjala. Glažek, pisar, gosp. M. L. se je posebno v začetku dobro obnašal. Monkov je storil kar je mogel. — Sploh pa morem reči, da se je igra v vsem lepo ujemala in da smo kaj vesel večer doživeli. Hvala tedaj vsem gospem in gospodom, ki so ob enem dvojno dobro delo dopolnili: igrali siromakom na pomoč in nam v veselje. Po „Županovi Micki“ se je sstavila podoba (tableau) iz rudarskega življenja posneta; petje in bengališko razsvitljenje je lepšalo sstavo.

Iz Ljubljane. Njih ekscelesija gosp. deželni poglavar so počastili včeraj popoldne zbor mestnega odbora s svojo nazočnostjo in mu na znanje dali, da je gotovo, da 27. dan t. m. zjutraj zgodaj se bode vožnja po železnici v Terst začela, in da presvitli Cesar utegnejo morebiti že v nedeljo zvečer (26. dan t. m.) v Ljubljano priti in tukaj prenočiti. Tudi povabljeni gosti iz Dunaja bojo čez noč tukaj ostali, katerim na čast se bo na mestne stroške Postojaska jama ob povratbi iz Tersta krasno razsvetila. — Bila je v tem zboru tudi volitev začasnega mestnega župana; ker pa sta se oba gospoda, ki sta največ glasov dobila, že naprej odpovedala ti službi, bo v 8 dneh nova volitev. — Kako nevarno je blizo hiš in skednjev streljati in kako potrebno je, da kazenska postava to oestro prepoveduje, se je očitno pokazalo preteklo nedeljo, ko so nekteri z družbe ljubljanskih rokodelskih pomagavcev, vernivši se s Šmarne gore, v Šmartnem s pištolami streljali in berž ko ne po ti zanikernosti ogenj napravili, da je pogorela Jeržarjeva hiša sskednji vred in še 6 kozolcov; sreča le, da ni veter proti vasi vlekel, sicer bi bila ta norčija napravila strašen požar.

Novičar iz raznih krajev.

V Terstu so izvolili poseben odbor, kateri naj napravi in pripravi vse kar je treba, da se bo prvi začetek vožnje po železnici slovesno praznoval in z dostojnimi vesellicami sprejeli gosti, ktere bo prvi hlaŕon 27. dan t. m. do jadranskega morja pripeljal. Kakor se sedaj sliši, bojo v ta namen Cesar 26. dan t. m. Dunaj zapustili, 28. pa zopet v Laksenburg se povernili. 28. dan t. m. se bo nek tudi že blago pervikrat iz Tersta v Ljubljano, na Dunaj in tako dalje po železnici peljalo in tako vsakdanja navadna vožnja začela. — V Lvovu (Lembergu) je bilo 25. dan p. m. prvo jahanje kónj za stavo; mnogo kónj so pripeljali in jih za stavo jahali v 4 razdelkih, vsaki pot po poltretjo angležko miljo delječ; pervák v 1. jahanji je dobil 300 ces. cikonov, pervák v 2. jahanji 500 fl., v 3. 150, v 4. pa 105 cekinov, ki jih je c. k. ministerstvo iz ces. državne kase dalo, ker namen takega jahanja za stavo ima biti, konjsko rejo povzdigniti in hitre in terpežne konje izrežati. — Političnih novíc še zmiraj ni nič posebnih. Na Francoz kem je še vse v volitve državnih poslancov zamaknjeno, in kakor vlada tako tudi nji nasprotna stranka vse žile napenja, da bi pri ponovljenih volitvah 5. dan t. m. svoje ljudi spravila v državni zbor. Ker po mestih na deželi in na kmetih nimajo te volitve takošne važnosti kakor v glavnem mestu, je vsa pozornost obrnjena na Pariz, kjer zedinjena nasprotna stranka volivcom priporoča, naj volijo Cavaignac-a, Olivier-a ali Darimon-a. — Te dni so v Parizu več Lahov zaperli, ker so nek sopet neko zaroto zoper cesarjevo življenje zasledili. — Cesar Napoleon biva sedaj v toplicah plombierskih. — Kraljica angležka je v zboru skrivnega svetovavstva 25. dan t. m. svojemu možu princu Albertu podelila naslov „princ consort“, po katerem mu grejo vse pravice domačega (angležkega) princa. — Volitve v Moldavi so pri kraji, pa so zoper zedinjenje z Valahijo. — Škof Bergamaški je te dni ondašnji politični časnik prepovedal v svoji škofii, ker je vkljub večkratnemu opominovanju zoper vero in naravnost pisal; vsled te prepovedi je nehal omenjeni

časnik izhajati. — Po večletni navadi se je tudi letos 3. dan p. m. knez črnogorški Danilo s svojo ženo ob prazniku sv. Basilija na božjo pot podal v Ostrog, samostan na Berdi, kjer kosti omenjenega svetnika počivajo; med slovesnim spremstvom je bil letos tudi slavnoznani česki pisatelj gosp. Jan. Vaclik. Dopisnik v „Triest. Zeit.“ piše, da ni popisati kako serčno so Črnogorci, Berdčani, Hercegovinci, Bosnjaki, Albanci itd., katoličani, staroverci, Turki, stari in mladi, sprejemali kneza in knezinjo, njemu roko, nji pa oblačila poljubovaje.

Izgledi poezije slovenske v narečji Varaždinsko-Zagreškem.

(Dalje.)

Od protuletja *).

Protuletno drago vreme
Ko nam dohodi.

A turobna i žalostna
Zima prohodi;
Noc je krajša, dugši danek,
Zarko sunce vsaki danek
Više izhodi.

V jutro stanem ter pogledam,
Bu li skoro dan;
Mesec zajde, zorja puca,
Sunce ide van;
Moja misel sim tam bludi,
Po svetu se zahman trudi,
Ni njoj ovde stan.

Sneg na gorah, led na vodah
Jur je poginul,
Sunce greje, jug se igra.
Sever odvinul¹⁾
Tiho vreme vsemu služi.
Moja pamet vendar bludi,
Mir joj je zginul.

Zelene se gore, loze,
Trave v travnikih,
Videti je fiolece
Po vseh cvetnjakah,
Zdenci teku po dolicah,
Sadje cvete po goricah,
Rože po jarkeh.

Vesele se vse ptičice,
Lepo žumbore,
Kukuvaču ranu pticu
Čut' je iz gore;
Škrlec k nebu leuč poje,
Boga hvali v pesme svoje
Do rane zorje.

Lastovica rana ptica
Rano čvrguli,
I slaviček drobni ptiček
Lepo drobuli,
V jutro rano, vu dne v noči
Jako peva ze vse moči,
Gusto se budi.

Pisan štiglec, zelen gringlek,
Pastiričica,
Zeba, detelj i strnadka,
I seničica,
To vse verno Boga diči,
Kad iz vsega grla kriči
Vsaka ptičica.

Divji golub tiho gučo,
Na gnezdú sedi,
A grlica milo tuži,
Dragoga gledí,
Vse ptičice gnezda rade
Da odhrane svoje mlade
Vreme im godí.

Orel klikče po puščine.
Visoko letí,
Sokol sedi na pečine
Ter bistro gledí,
Zigrava se jastreb v zraku,
Sova leče vse po mraku,
Još rano vpetí.²⁾

Kos vu jutro pofučkava,
Drozdi igraju,
Žuna kriči, branjug vrešči,
Srake se smeju.
Vuge, šojke, plepelice,
Vrabci, trčke, jerebice,
Vse se raduju.

Raca kveka, guska gagče,
Gusčice vodi,
Pura pivče, kvočka kvoče
Piščence vodi,
Kokot v jutro kukuriče,
Ter ze vsega grla viče,
Zaspane budi.

Jelen v gore poskakuje
K senčine³⁾ beži,
Srna listje ogrizuje,
Malo gda leži,
Zajci plešu po pšenice,
A lesice iz jamice,
Vse se veseli.

Po bregeh se ovce z janci
Skačuč igraju,
I tancajuč poskakuje
Marha po polju.
Ter se giblje vse korenje,
Veseli se vse stvorenje,
Ar čas imaju.

Kad to vidi moja duša,
K Bogu zdi hava,
Njegve dare, njegvu zmožnost
Vu vsem spoznava.
Dragi bože, duša moja
Anda tebe prez pokoja
Verno zazava!

*) Ta pomladanska pesem se je jako med ljudstvo vkoreninila, da je zlo znana in da jo je, če se ne motim, „Neven“ za narodno enkrat priobčil.

¹⁾ Veter odvine, zima odvine, to je, odjenja, pojenja; — ²⁾ vpetiti, to je, pravi čas priti, postavimo, če pri kaki hišijedó, pa kdo ravno ta čas k njim pride, pravijo: naj lepše si vpetil (trefil); ³⁾ v drugem prepisu stoji: zdenčine.